

PRZYBICIE (1) *sb n*

N sg przybici(e).

Sł stp, Cn brak, Linde w innym znaczeniu bez cytatu s.v. przybić.

Przymocowanie [do czego]: á od káždego łupu áby było przybicie dobre do zyemie/ áby [sień] mocno łtała od wiatru. BielKron 33v.

Cf PRZYBIĆ

ALKa